

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 1 marca 2005 r.

w sprawie T-185/03 Vincenzo Fusco przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ENZO FUSCO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ANTONIO FUSCO — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2005/C 106/54)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-185/03 Vincenzo Fusco, zamieszkały w Sarreola di Rubano (Włochy), reprezentowany przez adwokata B. Saguattiego przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnicy: O. Montalto i P. Bullock), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, był Antonio Fusco International SA Lussemburgo, succursale di Lugano, z siedzibą w Lugano (Szwajcaria), reprezentowana przez M. Bossharda, S. Vereę oraz K. Muraro, mającej za przedmiot skargę na decyzję czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2003 r. w sprawie R 1023/2001-4, Sąd (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, A.W.H. Meij i N. J. Forwood, sędziowie; sekretarz: B. Pastor, zastępca sekretarza, wydał w dniu 1 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Skarga zostaje oddalona.

2 Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 2.8.2003**WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI**

z dnia 1 marca 2005 r.

w sprawie T-258/03: Andreas Mausolf przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europol) ⁽¹⁾

(Personel tymczasowy — Personel Europolu — Nieprzedłużenie umowy o pracę)

(2005/C 106/55)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie T-258/03 Andreas Mausolf, były urzędnik Europolu, zamieszkały w Leiden (Niderlandy), reprezentowany przez

adwokatów M.F. Baltussen, P. de Casparis i D. C. Coppensa przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji (Europol) z siedzibą w Hadze (Niderlandy) (pełnomocnicy: D. Heimans i K. Hennessy-Massaró, jak również podczas rozprawy N. Urban), mającej za przedmiot wniosek o uchylenie decyzji Europolu w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę ze skarżącym oraz wniosek o naprawienie jakoby poniesionej szkody, Sąd Pierwszej Instancji (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes oraz A.W.H. Meij i I. Pelikánova, sędziowie; sekretarz: J. Plingers, administrator, wydał w dniu 1 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Skarga zostaje oddalona.

2 Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003 r.

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2005 r. przez Hoya Corporation przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-9/05)

(2005/C 106/56)

(Język, w którym wniesiono skargę: angielski)

W dniu 12 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga wniesiona przez Hoya Corporation z siedzibą w Tokio (Japonia), reprezentowaną przez A. Nordemanna, lawyer (prawnika), przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

W postępowaniu przed Izbą Odwoławczą stroną była także Indo Internacional S.A. z siedzibą w Barcelonie (Hiszpania).

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 listopada 2004 r. w sprawie R 433/2004-1;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AMPLITUDE” dla towarów z klasy 9 (okulary itp.) — zgłoszenie nr 1 723 931

Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Indo Internacional S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy znak graficzny „AMPLY” dla towarów z klasy 9 (okulary itp.)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji; odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2005 r. przez William Prym GmbH & Co. KG i Prym Consumer GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T- 30/05)

(2005/C 106/57)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga William Prym GmbH & Co. KG i Prym Consumer GmbH & Co. KG z siedzibą w Stolberg (Niemcy), reprezentowanych przez adwokata H.J. Meyer-Lindemanna, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji:

— o ostateczne stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2004) 4221 (końcowy) z dnia 26 października 2004 r. w sprawie COMP/F-1/38.338-PO/igły w części, w jakiej dotyczy ona skarżących;

— ewentualnie, o uchylenie lub (tytułem dalszego żądania ewentualnego) obniżenie grzywny nałożonej solidarnie na skarżące w wysokości 30 000 000 euro;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, iż w okresie pomiędzy 10 września 1994 r. a 31 grudnia 1999 r. skarżące oraz inne przedsiębiorstwa naruszyły art. 81 ust. 1 WE poprzez uczestnictwo w praktykach uzgodnionych i zawarciu szeregu porozumień o charakterze formalnie dwustronnym, które należy uznać za porozumienia trójstronne, których celem i skutkiem był po pierwsze podział europejskiego rynku pasmanterii metalowej prowadzący do podziału rynku produktowego na rynek igieł do szycia ręcznego i igieł specjalnych oraz dalsze rynki igieł i rynki innej pasmanterii metalowej, a po drugie podział europejskiego rynku igieł prowadzący do geograficznego podziału rynku igieł.

Skarga jest oparta na trzech zarzutach. Pierwszy zarzut wskazuje na naruszenie prawa do uczciwego przesłuchania i obowiązku uzasadnienia. Zdaniem skarżących pozwana niedostatecznie wyjaśniła wiele argumentów skarżących i jest niejasne, dlaczego przyjęła istnienie szczególnie rażącego naruszenia. Również uzasadnienie wysokości grzywny jest czysto formalne, zatem skarżące nie mogą ocenić, czy zostały uwzględnione korzystne dla nich okoliczności. Wreszcie skarżące podnoszą, iż uzasadnienie zostało później sprostowane.

W ramach drugiego zarzutu skarżące wskazują na wiele rzekomych błędów materialnych przy zastosowaniu art. 81 ust. 1 WE. Skarżącej ad. 1 nie można było wymierzyć żadnej grzywny, ponieważ nie należało przypisać jej zachowania skarżącej ad. 2. Ponadto pozwana nie uwzględniła, że druga skarżąca poniosła straty na przedmiotowych produktach, że porozumienie o geograficznym podziale rynku jest warunkiem wejścia innego zainteresowanego przedsiębiorstwa na rynek igieł z uszkiem, oraz że zatem porozumienie to ograniczało konkurencję, która bez niego byłaby całkowicie niemożliwa. Ponadto pozwana mylnie oceniła rozmiar i siłę gospodarczą tego innego przedsiębiorstwa.